

Női sorsok: A fiam nem akar új apát

Nem akartam a régi Lillát. A régít, aki már tizenkilenc évesen elmentekül a szülői házból a veszekedések elől; húszévesen férjhez ment egy környékbeli sráchoz, és még abban az évben világra hozta a fiát – és hat évvel később, megelégedve a férje zsarnokságát, megelégedve azt, hogy a férje csak akkor volt jókedvű, ha este megivott egy felest, megelégedve a férje féltékenykedését és kezelhetetlen természetét, elvált. A régi Lilla attól kezdve csakis Csabának, a fiának élt.

– Anyu, neked már nem lesz több férjed – jelentette ki Csaba nyolcévesen. – Már kipróbáltad, és nem ment – mondta bölcsen. Különben is, nem akarok új apukát!

Mit felelhettem volna? Csendesen megvontam a vállamat, és megsimogattam Csaba homlokát.

– Ne félj, nem lesz új apukád...

És ez így is lett. Volt két futó kapcsolatom, de mindkettőnek a fiam miatt lett vége – amikor bemutattam őket Csabának, kerekpereg kijelentette, hogy abba a lakásba ne jöjjön senki, mert

úgyis megkeseríti az életét. Próbálkoztunk még néhány közös programmal, de hiába.

Ezt követően pedig nem volt nehéz betartanom az ígéreteket, ugyanis egyetlen olyan férfit sem sodort az utamba a sors, akinek láttán nagyot dobant volna a szívem. Ugyanakkor éreztem, nincs ez így jól. Azután eljött a nyitott nap a gimnáziumban, ahová Csabi jelentkezett. Elmentem, hogy megnézzem, hogyan is zajlik az élet a kiválasztott iskolában. Három órát voltam ott, és mielőtt hazaindultam volna, megkerestem a mellékhelyiséget. Bolyongtam a hatalmas épületben, és megpróbáltam bejutni az egyik ajtón, amely mögött a mosdót sejtettem.

– Segíthetek? – kérdezte a hátam mögül valaki. Kellemes, mély, határozott férfihang volt.

Megfordultam. A hanghoz jó külsejű, mosolygós szemű, kedves férfi „tartozott”, sportos öltözékben.

– A mosdót keresem – mondtam.

– Megmutatom az utat – felelte. – Már jó ideje az iskola testnevelés-tanára vagyok, de nekem sem volt könnyű kiismerni magam ebben a labirintusban.

Helyes. Kedves. Furcsa érzés volt, hogy valakiben valóban megláttam a férfit, nem is tudtam, mit kezdjek vele. Csak álltam a mosdóban, és néztem magamat a tükörben.

És akkor furcsa dolog történt. Az addig szürkének tűnő Lilla színesebb, nőiesedni kezdett. Kíváncsiság és élet költözött a tekintetébe. Erre már elmosolyodtam. Megigazítottam a ruhámat, elővettem a táskámból azt a rúzszt, amit nemrég az egyik magazin ajándékozott az olvasóknak. Még nem próbáltam ki, nem is tudom, miért hordtam magammal. Szép lassan megrajzoltam a szám kontúrját, majd óvatosan felkentem a mályvárszasszín, fényes rúzszt. Ráakadtam a régi pirosítómra is. Kiálló arccsontjaimra kentem belőle leheletnyit, majd búcsúpillantást vettem a tükör felé. A férfi még a folyosón volt, és amikor meghallotta a lépteimet, visszafordult.

– Gyönyörű lett – mondta elképedve. – Eddig is szép volt, de most, ezzel a diszkrét sminkkel lélegzetelállító. Már elmegy, vagy most jön?

– Megyek. A fiam ide fog járni ősztől, szerettem volna kicsit megismerkedni az iskolával.

– Közösen választották a férjével?

– Igen. Illetve nem. Úgy értem, közösen, de már nem a férjem. Elváltunk – mondtam, nem is tudom, miért.

– Elkísérem a kapuig, nehogy újra eltévedjen...

Így kezdődött. Ennek már lassan öt hónapja, és a kapuban mindketten éreztük, hogy nem búcsúzhattunk el végleg. Telefonszámot cseréltünk, és attól kezdve naponta többször felhívott. Amikor már

sok mindent tudtam róla (azt is, hogy elvált), és ő is egyre többet tudott meg rólam, randevúra hívott. Emlékszem, milyen felszabadultan találkoztam vele, amikor Csaba táborban volt – aztán, amikor hazajött, ismét az éjszakai és a munkahelyi telefonbeszélgetés, az sms-ezés, az e-mailezés maradt nekünk. Elmondtam neki, hogy a fiam nem akar „új apukát”, és ehhez tartanom kell magam, ezért próbálok kibújni a szoros kötelék alól – holott egyre jobban kívántam, vágytam rá, és tudtam, menthetetlenül beleszerettem.

Augusztus vége volt. A fiam a nagyszüleinél, én pedig Péter ágyában. Péterében, akit szerettem, akivel nemcsak a testem, hanem a lelkem is egyesült, és akiről tudtam, hogy mégsem lehet az enyém, mert túlságosan gyengének éreztem magam ahhoz, hogy megvívjam a fiammal a harcot. Vajon hogyan tudnám Pétert elfogadtatni vele?

– Mi lesz velünk? – sőhajtottam. – Bujkálni fogunk, amíg meg nem unod, mert rá fogsz unni, hogy nem vállalhatlak fel. Ráadásul a gyerekm iskolájában tanítasz. Jó ég, ha ezt tudná valaki!

– Ne szorongj már! Minden rendben lesz, csak most, ebben a pillanatban ereszd el magad! Hajtsd a válladra a fejedet, és figyelj belülré, magadba! Összeházasodunk, és együtt élünk, míg meg nem halunk – mondta természetesen, és megsimogatta az arcomat.

Elkezdődött a tanítás. Péterrel csak telefonon tudtam beszélni, és hát maradt az elektronikus levelezés. Majd megőrültem a vágytól, hogy lássam.

Egyik nap nagy baj történt. Eppen hogy megismerkedtem Csaba az osztálytársaival, kezdte megszokni az iskolát, amikor felhívott az osztályfőnöke.

– Ne tessék megijedni, de Csabát kis baleset érte. Futott lefelé a lépcsőn, leesett, és megsérült a bokája. Elvittük a rendelőbe, megröntgenezték, szalaghúzóadás. Rögzítőgipszet kapott, és az egyik kollégám már haza is vitte.

Rohantam haza. Csaba a nappaliban, a kanapén hevert, de nem volt egyedül. Majdnem elállt a lélegzetem, amikor megláttam mellette Pétert. Kártyáztak, és szemmel láthatóan remekül szórakoztak.

– Anya, ne pánikolj, nincs semmi bajom – fogadott a fiam. – Ő a testnevelés-tanárom, Péter bá, és nagyon jó fej. Szerintem bírn fogjátok egymást. Marha jól ultizik. Nincs kedved beszélni?

– Én nem tudok ultizni...

– Majd mi megtanítjuk – nevetett rám biztatóan Péter.

Attól kezdve naponta feljött, hogy szórakoztassa a fiamat – meg hogy engem lásson. Vacsorát már hármunknak főztem mindig, és úgy láttam, Csaba örül neki, hogy Péter ennyi időt tölt velünk.

– Ha meggyógyulsz, elviszlek a Fertő tó környékére biciklizni. Gyönyörű hely, körbejárjuk a tavat, majd megedződik a lábad... Anyát is vigyük, jó? – melegség költözött a szívembe.

Aznap este Csaba átbicegett a hálószobámba.

– Anya, nem gondoltál még arra, hogy esetleg... Szóval, nem szimpatikus neked Péter bá?

– De igen – feleltem gyanakodva.

– Szóval, úgy értem, mint férfi... Nem gondoltál rá, ha ilyen frankón érezzük magunkat hárman, mintha egy család lennénk, akkor tényleg lehetnénk egy család?

Így esett, hogy férjhez adott a fiam. A fiam, aki nem is olyan régen még kategorikusan kijelentette, hogy nem akar több „apukát”. Most Péter a legjobb barátja. Furáz az élet, de nagyon jó. És végre boldog vagyok. Újra családban élhetünk, és a társam az a férfi, aki mellett igazán nőnek érzem magam.

Emília

Sütés nélkül - finomat

Vegyes paradicsomsaláta

Hozzávalók: 30 dkg paradicsom, 20 dkg uborka, 2 vöröshagyma, 10 dkg juhsajt, 3 evőkanál vaj, 2 evőkanál ecet, só, bors, 6 olajbogyó, kapor, kakukkfű, menta.

Elkészítés: A paradicsomot, az uborkát, a hagymát apró kockákra vágjuk, és hozzáadjuk az olajbogyót. Majd az olajat, az ecetet és a fűszereket összekeverjük, és ráöntjük a salátára. Végül ráreszeljük a sajtot.

Sütőtöksaláta

Hozzávalók: 20 dkg sütőtök, 20 dkg téli retek, 2 alma, 2 póréhagyma, 1 kisebb zeller, 2 evőkanál petrezselyemzöld, 4 dl kefir, só, paprika.

Elkészítés: A tököt, a retket, az almát, a zellert nyersen lereszeljük, a póréhagymát karikákra vágjuk és a fűszerrel együtt jól összekeverjük. Végül hozzáadjuk a kefir is. Hűtőszekrényben jól lehűtjük.

Almás mignon

Hozzávalók: fél kg alma, egy kevés víz, 18 dkg porcukor, 3 dkg darált mogyoró vagy dió, 3 dkg vagdalt mogyoró és 3 dkg mazsola.

Elkészítés: Az almát meghámozzuk és apró kockákra vágjuk. A cukrot felöntjük egy kevés vízzel és sűrű szirupot főzünk. Az almakockákat a szirupba tesszük és megfőzzük. Hozzáadjuk a darált és a vagdalt mogyorót vagy diót meg a mazsolát. Jól összekeverjük és kihűtjük. Amikor a massa kihűl, kisebb golyókat formálunk belőle, megforgatjuk kristálycukorban és mignonkosárákba rakjuk.

Töltött gesztenyetekercs

Hozzávalók: 40 dkg főtt és áttört gesztenye, 8 dkg vaj, 10 dkg vaníliás cukor, 1 dl tej és 1 evőkanál rum. A töltelékhez: 10 dkg csokoládé, 10 dkg porcukor és 10 dkg vaj. A felolvasztott és kihűlt csokoládéhoz hozzákeverjük a porcukrot, a vajat és jól kikeverjük.

Elkészítés: A főtt gesztenyét hűsítőn megdaráljuk, majd hozzáadjuk a vajat, a vaníliás cukrot, a tejet és a rumot. Mindezt alaposan összekeverjük. Vízbé mártunk egy tiszta asztalkendő, majd jól kicsavarjuk. Az így benedvesített asztalkendő szétkenjük a gesztenyes masszát, rákenjük a töltelékkel és összegöngyölytjük. A tekercs tetejét is a töltelékkel díszítjük, hűvös helyre tesszük és csak amikor már megkeményedett, szeleteljük fel.

Habos málnatorta

Hozzávalók: 3 tojásfehérje, 15 dkg finom kristálycukor, 5 dkg málnaíz, 15 db piskóta és málnaszörp.

Elkészítés: A három tojásfehérjéből és a fele cukorból kemény habot verünk. A maradék cukorból szirupot főzünk és azt még forrón, folytonos keverés közben a habhoz öntjük. Kihűlésig tovább verjük. Azután hozzáadjuk a málnaízt és még egyszer alaposan felverjük. Üvegtálban szétkenjük a hab felét, piskótákat rétegezzük rá és málnaszörppel meglocsoljuk. A maradék habot a tetejére tesszük és elsímítjük. A torta tetejét friss málnával vagy reszelt dióval díszítjük.

Jó étvágyat!

Rákmegelőző hatása van a rebarbarának

A HealthDay egyik cikkében olvashatunk arról, miszerint a sült rebarbara segíthet a rák elleni küzdelemben. A britek kedvelt eledélét így ezentúl érdemes gyakrabban fogyasztani.

A kutatók kísérletek sora után arra az eredményre jutottak, hogy a 20 percig sült brit kerti rebarbara drámaian megnöveli a szervezetben a polifenol-szintet. Ez a vegyület fontos szerepet játszik a rák megelőzésében, valamint a rákos sejtek elpusztításában.

Dr. Nikki Jordan-Mahy, a kutatás vezetője elmondta: az eredmények fontos segítséget nyújthatnak új, rákellenes gyógyszerek kifejlesztésében. Fontos szempont ugyanis az készítmények elkészítésekor, hogy minél kevesebb legyen a mellékhatásuk, és minél kisebb mennyiségben tartalmazzanak káros anyagokat.

Forrás: OrientPress Híriügynökség